

Proces verbaal van verhoor van beklaagden.
 des 31 Augustus 1791.

Nicolaas Poed.

Ik erken mij schuldig aan de feiten zooals die staan vermeld in de beschikking van de Rechtbank van 29 desz., waarvan ik een afschrift heb gekregen.

Ik heb een paar dagen voor de uitvoering het plan beraamd om myne buurvrouw de wed. mte en hare bij haar inwoonende nicht Anna Beijers te vermoorden en om vervolgens aldaar te stellen. evenwel heb ik van dit plan mededeeling gedaan, ook heb ik met niemand over de wijze van uitvoering gesproken, ik heb alles alleen beraamd. Klet was mijn plan om achterom te komen bij de wed. Bute en haar met den bijl., waarvan ik wist dat die altijd buiten stons, te vermoorden doorkaas op het hoofs te slaan. Tweezes had ik vooraf het plan bij mij zelf opgemaakt om Anna Beijers met het win. kelmes te vermoorden doorkaas in den hals te grijpen. Ik had geen werktuig medegenomen, bepaaldelyk geen scheermes. Ik heb het plan volvoerd; ik heb de wed. mte drie slagen met het scherp van de bijl. op haar hoofd gegeven, terwijl zij in haar keuken bij de tafel naast de achterdeur zat, die door mij was geopend en die tijdens het toebrengen van de slagen nog open was, ik stond in de deur; ik heb onder het toebrengen van die drie slagen voortdurend op dezelfde plaats gestaan. Daarna heb ik mij verwijtend weder over het schiet, waarover ik gekomen was naar de woning van mijn vader. Vervolgens ben ik naar de voorzijde gegaan, op de straat, ik heb vrouw Slik gezien, terwijl ik stond op de nollaag onder de boomen; het licht brandde nog in den winkel en vrouw Slik maet zich vergisfen als zij zegt dat in den winkel geen licht was (proo 7 de 10) Ik heb den olijter de Vries gezien, maar niet den koffiehuis houder Johannes de Beurs (proo 11) en ik ben niet aan de klooge zijde of daarbij geweest; ik ben steeds voor het huis van de wed. Bute gebleven, ik bedoel opdat vrouw Slik wegging, ik was bang dat vrouw Slik daarin zou gaan. Toen zij weg was ben ik opgelopen tot de pomp, toen ben ik Jan de Vries gesproken die naar Kaan ging, toen ben ik terugge

loopen en in de woning van de wed. Bute gegaan. Ik heb de winkeldeur achter mij gesloten en het licht in den winkel, de hanglamp, uitgebrast. Toen ben ik naar achteren gegaan in de keuken, alwaar vrouw Bute bewusteloos, maar nog niet dood, op haar stoel zat. Ik heb het mes, een broodmes, dat op de tafel lag, opgegrepen en zoo spoedig mogelijk, op dat ik niet van de straat zou worden gezien, de lamp, een witte porcelein, uitgebrast, en toen ik dit gedaan had, heb ik de wed. Bute met dat mes een snede in haar hals gegeven. Zij gaf geen geluid en maakte geene beweging. Ik ben met de lamp uit de keuken gegaan, ik heb het lange vleeschmes opgenomen van het zijplankje in den winkel en ik ben daarmee gegaan in naar de voorkamer naast den winkel, daar heb ik de lamp op de tafel gezet; ik heb lucifers aangestoken, een paar in de voorkamer en vervolgens een paar in de achter of binnenkamer maar die gaven geen voldoende licht, daarom heb ik de lamp aangestoken en die in de binnenkamer op tafel gezet. Ik heb door de gordijnen geheken van de bedstede, de bedstede rechts was ledig, ik had toen nog geen bloed aan mijne vingers en als de er bloed aan de bedgordijnen van de bedstede rechts bevonden is, dan kan dat later daaraan gekomen zijn, want nadat ik Anna Beijers had vermoord, heb ik andermaal daarin geheken of iets in die bedstede wa ik vond toen als ik mij niet vergis, slechts een paar dekenen daarin en ik kan mij niet herinneren of ik mandje op de beddeplank heb gezien. Toen ik zooals gezegd de lamp had aangestoken en in de bedstede rechts Anna niet had gevonden, ben ik naar de andere bedstede gegaan met het mes. Anna lag daarin op haar rug, hare handen en armen onder de dekenen. Ik had het mes in mijn rechterhand, het lemmet naar omhoog, ik wilde haar snijden maar slootte met mijn hand tegen de plank van het raam van de bedstede, het mes raakte haar hoofd, ik weet niet aan welken kant, zij vloog in eens op en riep O tante! Ik haalde het mes terug dat kwam was op worden; Klek voorgedeelte was omgekeuld en zij greep naar mij, zij weerde mij af met hare handen; een hand heeft mijn aangezicht gesakt, ik weet niet waar ik het mes toen had, zij

kan daarin geslagen hebben want plotseling
was mijn aangezicht met bloed. Toen zij mij met
hare handen afweerde heb ik dadelijk met mijn
hand haar keel opgegrepen, met één hand, en die heb
ik dicht geknepen; ik lag met mijne beenen half
op de beddeplank half op het dek, zooals zij niet
kon beginnen en toen zij door het knijpen bewus-
teloo was, heb ik met het vleeschmes zoo gauw ik
maar kon haar raak gesneden in haar hals, met
zoo veel kracht als ik maar kon en toen ik ge-
sneden had stroomde het bloed uit haar hals, zoo-
dat ik dacht dat zij nu wel dood zou gaan of
reeds dood was. Zij heeft behalve dat geroep van
tante geen woord kunnen zeggen, ik heb ook
niets gezegd. Alle dekenen, kussens enz. in een woord
alles lag nog in de bedstede toen ik haar ver-
moordde, alleen het gordijn had ik met mijn
been afgetrapt. Toen ik in de bedstede ging, dit
bleef in bed liggen, totdat ik de kussens enz. daar-
uit haalde om mijn pet te zoeken, die was waar-
schijnlijk door het worstelen of door het in besprin-
gen afgeraakt ik weet niet waar deze bedgordij-
nen en de roede zijn gebleven. Ik heb toen om
die pet te vinden niet slechts de kussens, maar
ook Anna uit het bed getrokken; eerst woens-
dag d. a. v. na de begrafenis heb ik gezien dat
zij met een been was blijven hangen, dit zag
ik, toen ik bij Miestadt de afbeeldingen van
de vermoorde vrouwen, die photographien zag.
Ik kan niet zeggen, waar ik het mes heb gelaten
toen ik Anna had vermoord, het kan wesen dat
ik dit heb neergegooid op den vloer; ik heb het
niet afgeveegd; ik heb niets afgeveegd aan de bed-
gordijnen van de bedstede rechts. Omdat ik
Anna vermoord had, heb ik mij eerst op de
achterplaats gewaschen, daar stond een klein
beekje water in een akertje. Vervolgens ben ik
teruggegaan naar de binnenkamer om te stellen,
de fleibelbos lag op de chiffonière waaraan ik
een lade heb gehaald, voor zoover ik weet zonder
te breken. Ik heb uit de lade die daaronder was de
zwarte trommel genomen, die ongeolten was en
ik heb daarin als mede uit de lade en vervolgens
ook uit de kappersas die ik uit het andere

ongesloten kastje had gekregen, de voorwerpen en de geldwaarden, bank en muntpapier, bij mij gestoken, die uit den grond in leue tegenwoordigheid op mijne aanwijzing later door Anna zijne te verschijn gehaald gebracht. Ik heb in de voorkamer de naald van het kastje van Anna afgebroken om ook uit dat kastje te stelen, ik heb evenwel niets daaruut genomen, omdat ik slechts wist goed, keeren, zag. Ik ben eerst alles, wat ik gestolen had, gaan begraven, daarna ben ik in de woning teruggekeert door de achterdeur, de lamp had ik niet gedraaid en flauw laten branden in de binnenkamer. Ik heb in de binnenkamer het bovengedeelte van de lamp afgenomen en ik heb het lijk van Anna met petroleum overgoten vervolgens heb ik in de keuken met het overgeschot van de petroleum uit die lamp die ik in de keuken had laten staan de wed. Route overgoten, ik heb haar eerst in brand gestoken, ik heb de tuischeureu dicht gedaan; ik heb vervolgens in de binnenkamer het lijk van Anna aangestoken, ik wierf den brander van de lamp, waarvan ik de kous had aangestoken, op haar, ook is het mogelijk dat ik had keeren op meer dan een plaats met lucifers heb aangestoken, dit weet ik niet meer.

Toen ik zag dat het brandde heb ik de glas^{tuipen} en de kamendeur die in den winkel inthout, v. l. die van de voorkamer, dicht gedaan en ik heb de woning door de voordeur verlaten; het gel toen middernacht geweest zijn, maar het juiste uur weet ik niet, want ik heb niet op den klok gekeken. Ik heb omg. voordeur gesloten, mijne souden zanden juist te bed gaan, toen ik lang den trap die in de achterkamer achter de herberg is, naar boven wilde gaan, ik heb hem wel te rusten gezegd en ik ben naar boven gegaan, zond. der licht, er stond een nachtpitje op de tafel die daar staat in het kamertje. Ik heb mijne kleeding bekeken en slechts aan de mannen van mijn jas en van mijn overhemd bloes gevonden, er is geen bloed aan de stoel gekomen, want ik heb mij, eerst op de stoel gelegd en de andere keeren daarboven. Mijn pet had ik niet bij mij, die had ik van het achteraf van de wed. Route op onderf gegooid in de richting van de plaats alwaar de schommelstoel

dus van onze speelplaats. Hier volgenden morgen heb ik die pet opgezocht en uitgewasphen, alsook mijn jas en overhemd. Maandag heb ik de voering uit die pet getrokken want die was nat, die heb ik in de vuilnisbak gegooid; ik heb dien maandag met de pet geloopt, totdat ik 's avonds eene nieuwe kocht. Ik heb op zondag na de moorden dus op 19 Augustus el genomen van de in de grons begraven dood. werpen een builtje met gels, dat heb ik bij ons boven in een balk gestopt, ik heb niets van het gels genomen; Ik herken dit builtje in het mij verstoont, wij verstoont een blauwachtig spijkje met groen beeld dat door den officier van justitie op 26 dezer in de woning van R. A. Boes in beslag is genomen, en blijkens de aangeghechte etiquette 36 rijkts daalder en 24 gredens / proov loof moet inhouden.

Op 26 dezer heb ik des avonds uit den grons ghesien eene ketting van donkere koralen, meer dan een streng, met gouden slot en die heb ik dadelijk meengegoot op het erf bij de woning der ouders van jimon et loeg om deze te doen verdenken.

Toen ik den trans glichtte was het mijne bedoeling dat door het verbaanden van de woning van de wed. Bute de misdad van het vermoorden en van het stellen verborgen kon blijven; ik heb er niet van gewacht dat de woningen van de bureu zoals de slaan gevaar liepen evenals de bewoners; ik moet evenwel erkennen dat die woningen met de bewoners gevaar zouden hebben kunnen loopen als de brand voortgang had gehad.

De wed. Bute had een muts op haar hoofd, toen ik haar met den bijl sloeg; ik heb die muts niet met mijn hand aangeraakt; ik heb die niet achterover gehaald; het is mogelijk dat die meer naar achteren is geraakt door de bijl toen ik die terughaalde; ik heb er geen erg in gehad of ik op die muts heb geslagen, ik sloeg zoo maar raad. Toen ik haar den eersten slag gegeven had keek de wed. Bute om, ik sloeg maar door.

Ik heb aan de wed. Bute eenige afleveringen gleeend van het nog niet geheel verschenen werk getiteld „de twee Drenen“ en ook van dat andere getiteld „het gevlocht geheim“ en die waver nog in hare woning bijdens de moorden. Ik heb niet daarnaar gezocht, maar ik heb aan mijne moeder gevraagd dat zij die terug kon vragen aan de die was daar over huis en schreef alles op en op het graf

heb ik een hooren zeggen dat hy een auteur was.

Ik heb aan myne moeder nog vóór de begrafenis gezegd dat zij die afleveringen moesten terug vragen.

Ik heb geen revolver gehad, of weggenomen bij Hoek Stra. Mijn baas Bierensbroodspof heeft voor de James Meesters van een paar goede pistolen die geladen waren de schoten moeten afschieten en was een revolver daarbij zo'n klein dingetje, die heeft hij gehouden, ik weet niet of dit is gebeurd met opedvinden van die dames en die revolver heb ik wel eens uit de hand van mijn baas in mijn werkplaats genomen, en daarmee geschoten; ook wel op den weg en ook toen ik ter gelegenheid van het feest te oudsharpeel deren Zomer aldaar was; ik heb toen aldaar op weg naar het groot geschoten, ik was toen met Joseph Mringman, Kees Baart, Jan Wagemaker, den goudsmid van de wes de Kys, ellichiel van Tijn en Jacob Roggeveen.

Ik blijf bij myne vroegere opgaven die ik als verdachte heb gedaan voor zoover die een bekende nis omtrent de door mij gepleegde feiten bevatten.

Ik blijf volhouden dat ik myne ouders vooraf of later niets heb gezegd; ook niet tegen myne moeder; zij heeft wel herhaaldelijk na de moorden gevraagd of ik die had gedaan, steeds heb ik nee gezegd.

Ondanks ik reeds vroeger heb gezegd kan ik niet alle voorwerpen die ik gestolen heb by de wed. Bute oproeven, maar alles wat op myne aannijzing uit den grond is ghaald en ook wat later door Abma uit den grond bij nazoeken, van zijn ghaald, was door mij gestolen.

Ik heb geen kennis aan de mij vertoonde knoop. Mij vertoonen een knoop die aan J. V. de Oporst. Pastoor mocht zijn toegezonden, blykens een brief van de Augustus 18 en welke knoop door Pastoor zou zijn gevonden in aardappelen die hij van de had gebucht en in de woning van de wed. Bute na haar overlijden, kwamen. Voorgelees enz.

Procesverbaal van verhoor van beklaagden
d.d. 11 September 1894.

Nicolas Boes

Ik heb aan niemand iets van het bij
de wed. Bute gestolene gegeven.

Ik heb geen eijde aan mijne moeder gegeven. Ik
blijf volhouden, dat ik alles alleen heb gedaan.
Alleen heb ik het plan opgevat, met niemand
is heb ik over de uitvoering gesproken. Het eenige
wat ik in de werkplaats tegen Jan Oudhoorn
heb gezegd is dat ik mijn verbroederen uitdruk, dat
de wed. Bute mij wat centen zou hebben en mijne
aanleiding om te onderstellen dat zij veel centen
zou hebben was alleen, dat zij een goed zaakje had.
Ik weet niet, dat ik ooit tegen Jan Oudhoorn
of tegen een ander heb gezegd, dat de wed. Bute
of dat deze en Anna Beijerd wel eens vermoord
worden.

Georgeleren enz.